

[Mimi Stilling Jakobsen]

spørgsmål om, hvorvidt man kan opretholde arbejdspladser, når der bliver krævet de og de ting. Jeg tror ikke, jeg behøver erindre hr. Waldorff om, at man adskillige gange i pressen har set lønmodtagere gå ud og forsvare deres arbejdsplads og rent ud har sagt til VS, at de nu skulle holde nallerne – undskyld, neglene – væk fra den arbejdsplads og det miljøproblem, for nu gjaldt det om at opretholde den arbejdsplads, for det var en god arbejdsplads. Det tror jeg nok hr. Waldorff må erkende vist også er forekommet, så det er altså ikke bare arbejdsgiveren, der står som den store Bastian.

Ministeren svarede mig på mange spørgsmål, men der manglede måske lige et par enkelte, og jeg vil kort gentage dem. Jeg ville gerne have en vurdering af forsøgene med sikkerhedskurser på 24 timer for kontor- og administrationspersonale. Jeg står helt ved mine udtalelser om, at der på visse områder kan være behov for sikkerhedskurser af længere varighed, men det er netop differentieringen, der gør, at systemet kommer til at virke rimeligt. Problemet opstår netop, når man forsøger at lave et system, der skal passe for alt og alle, også grupper, der har vidt forskellige arbejdsvilkår. Men jeg vil gerne høre, om der kan siges noget om dette forsøg.

Så vil jeg gerne understrege, hvad fru Lone Dybkjær sagde om disse BST-centre. Det er rigtigt, at der er givet etableringstilskud til en lang række af disse centre, og derfor kan ministeren stille sig op og beklage, at der er blevet lavet så mange, men man har altså fra offentlig side givet støtte til dem hver gang. Jeg vil gerne fastholde, at dette her skal foregå ude lokalt, og jeg vil gerne spørge ministeren direkte, om han har planer om at oprette en central organisation af en eller anden art, en institution, der skal koordinere eller rådgive, eller om det skal foregå lokalt ude i Pandrup, som ministeren nævnte.

Endvidere vil jeg spørge, om ministeren finder det rimeligt, at lærerforeningen nu inddrager arbejdsmiljøloven i forbindelse med, at de føler sig truet i deres arbejde i skolen.

Jeg fik ikke fat i svaret på spørgsmålet om stoffer og materialer. Ministeren svarede mig, at det ikke var alle stoffer, der var omfattet. Det vil jeg erklære mig tilfreds med, men jeg vil gerne vide, om disse opløsningsstoffer er

omfattet. Vil det sige, at alle stoffer, der bare indeholder disse 2 pct. af et eller andet farligt – så er vi altså igen ovre i de blå søm, kuglepennene osv. – også er omfattet af disse regler?

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg bliver altid så glad og rørt, når arbejdsministeren graver ned i min fortid, og det kunne være fristende at gøre gengæld. Engang for nogle år siden underviste arbejdsministeren på Århus universitet i statskundskab, og jeg tror faktisk, at arbejdsministeren i sine forelæsninger fortalte de studerende, at en minister har et ansvarsområde. Men hvad er det så, arbejdsministeren gør i dag, da han nu selv har fået et sådant højt embede? Han går rundt og vasker sine hænder – og renlighed er jo meget godt, men alting med måde – og siger: det er slet ikke min skyld, det er alle de andres skyld, det er arbejdsmarkedets parter skyld, det er slet ikke mig, I skal skyde på, men arbejdsmarkedets parter.

Er det nu rigtigt? Det synes jeg ikke. Jeg synes ikke, vi kan acceptere, at ministeren ikke er ansvarlig for en administration af en lovgivning, således at vi er klar over, hvad det egentlig er, denne minister administrerer.

Vi har nu haft en arbejdsmiljølov siden 1975, og derfor er det også på tide, at vi foretager en vurdering af, hvordan denne lovgivning har virket, og vi synes, som vi mente i 1975, at det er utilfredsstillende med bemyndigelsesbestemmelser, at det er forkert i princippet, at folketinget vedtager love, der er baseret på udstrakte bemyndigelser. Jeg synes også, erfaringerne har vist, at vi har brug for nogle klare regler, der, som det fremgår af vores dagsorden, fastslår de rettigheder og forpligtelser, der skal være gældende for virksomhederne. Jeg tror, det er meget nødvendigt, at vi får gennemført dette, og derfor synes vi selvfølgelig heller ikke, det er tilfredsstillende, at man bare kører videre hen ad landevejen med de gamle regler. Jeg tror, at det, mennesker har brug for, også er en form for tryghed i deres arbejdsmiljø, dette at vide, hvordan tingene skal være. Jeg tror, at der i denne tryghed også indgår et behov for nogle klare og præcise regler.

Arbejdsministeren nævnte nogle tal for, hvor mange klagesager og hvor mange rets-